

EIROPAS PARLaments

2014 - 2019

Sesijas dokuments

15.7.2014

B8-0052/2014

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par jauniešu nodarbinātību
(2014/2713(RSP))

Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius, Arne Gericke, Jana Žitňanská, Zdzisław Marek Krasnodębski, Ruža Tomašić
ECR grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par jauniešu nodarbinātību
(2014/2713(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa rezolūciju (2013/2176(INI))¹,
 - ņemot vērā 2014. gada 2. jūnijā publicētos konkrētām valstīm adresētos ieteikumus,
 - ņemot vērā Apvienotās Karalistes valdības uzņēmējdarbības darba grupas ziņojumu (2013. gada oktobris),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu (COM(2013)0685),
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā jauniešu bezdarba novēršana joprojām ir visu dalībvalstu prioritāte;
- B. tā kā dalībvalstīm ir galvenā nozīme, īstenojot nodarbinātības politikas pasākumus, tostarp pasākumus saistībā ar jauniešu nodarbinātību, un šādus pasākumus vislabāk īstenot valsts līmenī;
- C. tā kā jauniešu bezdarba iemesli ES ir dažādi un starp tiem var būt pamatā esošas strukturālas problēmas darba tirgos; tā kā situācija un problēmas, ar kādām jaunieši saskaras, ir dažādas un tā kā atsevišķas grupas tas skar daudz vairāk un ir vajadzīgi īpaši pielāgoti risinājumi;
- D. tā kā jauniešu bezdarbu var sasaistīt ne tikai darba tirgu un izglītību, bet arī dažādiem citiem faktoriem, piemēram, ģimenes nozīmi;
- E. tā kā pašlaik MVU un mikrouzņēmumi nodrošina 90 miljonu darbvietau ES privātajā sektorā;
- F. tā kā 20,7 miljoni MVU nodrošina vairāk nekā 67 % darbvietau privātajā sektorā, no kurām 30 % nodrošina mikrouzņēmumi;
- G. tā kā MVU un mikrouzņēmumiem ir milzīgs potenciāls radīt darbvietaus, jo tajos tiek radīti 85 % no visām jaunajām darbvietām,
1. piekrīt viedoklim, ka jauniešus, kuriem vajadzīga palīdzība, kuriem ir invaliditāte un kuri nāk no sociāli mazāk labvēlīgas vides, nevajadzētu izslēgt no darba tirgus, izglītības un apmācības sistēmām;
 2. uzskata, ka jaunie uzņēmēji un MVU, kuri ir orientēti uz izaugsmi, palīdz sekmēt inovācijas un darbvietau radīšanu;

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0394.

3. pauž stingru pārliecību, ka ES finansējumu, īpaši Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai atvēlēto finansējumu, nevajadzētu izmantot, lai subsidētu dalībvalstu pieejas, bet tas būtu jāizmanto, lai jauniešiem sniegtu papildu atbalstu tādā veidā, kas papildina un sekmē valstu programmas saskaņā ar dalībvalstu lēmumu;
4. norāda, ka Padomes ieteikuma par Eiropas Jauniešu nodarbinātības garantiju plašais mērķis, ņemot vērā tā potenciālo vērtību, ir pievērst uzmanību nepieciešamībai rīkoties un organizēt informācijas apmaiņu starp tām dalībvalstīm, kurās tas ir vajadzīgs;
5. tomēr pauž nožēlu par to, ka īpaša modeļa iekļaušana ES mēroga garantijai par darba piedāvājumu visiem jauniešiem četrus mēnešus laikā pēc tam, kad viņi ir palikuši bez darba vai pabeiguši mācīties, nav reāli un praktiski īstenojama;
6. atzinīgi vērtē tādas programmas kā „Erasmus gados jaunajiem uzņēmējiem”, kuru mērķis ir palīdzēt jaunajiem uzņēmējiem apgūt attiecīgās prasmes, kas vajadzīgas uzņēmuma vadīšanai, un uzskata, ka šādas programmas būtu jāatbalsta arī turpmāk, lai palīdzētu lielākam skaitam uzņēmēju attīstīties un radīt darbvietas;
7. uzskata, ka ES programmās jāpieļauj piemērota elastība, lai dalībvalstis varētu īstenot individualizētu atbalstu atbilstoši vietējām vajadzībām, lai nodrošinātu, ka finansējums tiek izlietots jomās, kur jauniešu bezdarbs ir vislielākais un finansējums ir visvairāk nepieciešams, nepieļaujot kompromisus revīzijas un kontroles ziņā;
8. uzskata, ka uzņēmumi var radīt darbvietas un pieņemt darbā vairāk cilvēku tikai tad, ja ekonomikas vide veicina izaugsmi, ja tie var paļauties uz kvalificētu darbaspēku, ja darba tirgi ir pietiekami elastīgi, ja darbaspēka izmaksas kopā ar algām atbilst ražīgumam, ja sociālās aizsardzības sistēmas uzlabo darba pievilcību un ja regulējums ir samērīgs un pamatots ar pierādījumiem;
9. uzskata, ka elastīgs darba tirgus palīdzēs radīt iespējas jauniešiem gūt pieredzi, lai turpmāk veidotu savu karjeru, un ka jācīnās pret negodīgu darba praksi;
10. uzskata, ka ES ir nopietns prasmju trūkums un prasmju neatbilstība, kas kavē ekonomikas izaugsmi un darbviētu radīšanu;
11. norāda, ka turpmāk augsti kvalitatīvu darbviētu skaits aizvien palielināsies, jo paredzams, ka līdz 2020. gadam tiks radītas vai atbrīvosies gandrīz 90 % darbviētu, kurās būs vajadzīgi speciālisti ar vidēju vai augstu kvalifikāciju;
12. pauž bažas, ka Eiropas izglītības un apmācības sistēmas nav pielāgotas prasmēm, kādas uzņēmumiem ir vajadzīgas, ka 2015. gadā paredzamais kvalificētu IKT speciālistu trūkums ES palielināsies no 384 000 darbiniekiem līdz 700 000 darbiniekiem un ka turpmākajos gados zinātnes, tehnoloģijas, inženierijas un matemātikas (ZTIM) prasmju piedāvājums nevarēs apmierināt arvien pieaugošo uzņēmumu pieprasījumu;
13. norāda uz jaunāko tendenci, ka uzņēmumi pārceļ atpakaļ uz Eiropu ražošanu un pakalpojumu sniegšanu, un uz iespējām, ko tas sniedz darbviētu radīšanai, īpaši jauniešiem; uzskata, ka ES tautsaimniecībām ir unikāla iespēja šo tendenci par darbviētu atgriešanos paātrināt;

14. uzskata, ka dalībvalstīm ir vairāk jāreaģē uz darba tirgus vajadzībām, proti, veidojot ciešu saikni starp izglītību un darbu, nodrošinot, lai jauniešiem būtu pieejama vajadzīgā informācija, padomi un ieteikumi attiecībā uz veiksmīgu karjeras izvēli, un veicinot mācīšanos darbavietā jeb mācekļību;
15. uzskata, ka ir jāuzlabo jauniešu līderības, vadības un uzņēmējdarbības prasmes, lai jaunie un jaunizveidotie uzņēmumi varētu gūt labumu no jauniem tirgiem un realizētu savu izaugsmes potenciālu, tādējādi jauniešiem kļūstot ne tikai par darba ņēmējiem, bet arī darba devējiem;
16. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāapmierina to jauniešu īpašās vajadzības, kuri ir ar invaliditāti, nodrošinot viņiem pareizos rīkus un atbalsta pakalpojumus, lai izveidotu vienlīdzīgu vidi un darba tirgū, izglītībā un apmācībā aktīvi palielinātu jauniešu ar invaliditāti piemērotību darba tirgum;
17. atzīst, ka ģimenei ir efektīvas atbalsta shēmas nozīme jauniešiem, kuri saskaras ar bezdarbu, nabadzību un sociālo atstumtību;
18. uzsver, ka ir būtiski orientēties uz uzņēmējdarbības stimulēšanu, īpaši jauniešu un skolu absolventu vidū, veicinot skolu beidzēju stažēšanos un darbošanos mazos uzņēmumos un mikrouzņēmumos, lai uzlabotu jauniešu pieredzi uzņēmējdarbībā un palielinātu izpratni par priekšrocībām un iespējām dibināt savu uzņēmumu;
19. aicina dalībvalstis kopā ar Komisiju izskatīt iespēju paredzēt atbalstu, tostarp iespēju izveidot vienotus kontaktpunktus, lai palīdzētu uzņēmumiem gūt labumu no iespējām, ko sniedz darbvieta atgriešana;
20. norāda, ka banku aizdevumi joprojām ir visizplatītākais finansējuma avots Eiropā; tomēr uzskata, ka reāls ieguvums ir jauni finansēšanas veidi, izmantojot inovatīvas shēmas un ar bankām nesaistītu finansēšanu, piemēram, vienādranga aizdevumi, mikrokredīti un citi instrumenti, kas var nodrošināt uzņēmējdarbības sākšanai ļoti vajadzīgo ieguldījumu, lai veicinātu izaugsmi un radītu darbvietas;
21. norāda, ka jauniešiem vajadzētu būt dažādām iespējām un šādu iespēju (stažēšanās, prakse) definējums Eiropā atšķiras; pauž stingru pārliecību, ka vienas definīcijas piemērošana visās dalībvalstīs radīs vēl lielāku sajukumu;
22. uzsver, ka ir būtiski atzīt un respektēt dažādās sociālās un ekonomiskās sistēmas, kas pastāv dalībvalstīs;
23. atzīst, ka pieredzes un paraugprakses apmaiņai Eiropas līmenī, ko Eiropas Komisija sekmē, piemīt potenciāls un pievienotā vērtība;
24. iesaka Eiropas Komisijai, kad tā nākotnē vērtēs attiecīgas ESF shēmas jauniešu nodarbinātības jomā, neskatīties tikai uz izmaksām un dalībnieku skaitu, bet ņemt vērā arī jauniešu darba tirgus ietekmi reālā izteiksmē ilgtermiņā un dot priekšroku tam, lai saprastu, kā un kāpēc darbības ir veiksmīgas;
25. uzsver nepieciešamību šādā novērtēšanā ņemt vērā arī citus faktorus, kas ietekmē

jauniešu nodarbinātību, tostarp ekonomikas un darba tirgus apstākļus;

26. aicina veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka birokrātiskais process neuzliek dalībvalstīm nesamērīgi apgrūtināšu slogu, jo tas var orientāciju uz pieeju, kuras pamatā ir rezultāti, pārvirzīt uz pieeju, kas ir virzīta tikai uz ieguldījumu;
27. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai un Padomei.